

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFØRENINGER

Nr. 23.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 5. Juni 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Fra Guldbryllupsfesten.

For Børnene vil det i lange Tider klinge som et vidunderdejlignende Eventyr, dette, at Landets Konge og Dronning holdt Guldbryllupsfest, at de kørte til Kirke i Guld-karet — benævnes *Galla* — med Løbere i hvide Silkestrømper og røde guldgalonerede Frakker, medens mægtige Blomsterkoste vajede paa Hovedet. Men inde i Vognen paa de hvide Atlaskes Hynder sad den gamle Dronning, ung og dejlig at skue, som kom hun fra selve Eventyrets Land, klædt i Hvidt og Guldmor med Kniplingeslør og gyldent Diadem paa Hovedet, ved hendes Side Kongen i pragtfuld Uniform og med Brystet dækket af Ordensstjerner og Baand, og efter Guld-karet alle de Prinser og Prinsesser som tænkes kan, deres Børn og Børnebørn, alle Damerne i skinnende Hvidt, kommen hid fra Alverdens Riger og Lande for at holde Fest med det gamle Guldbrudepar, ja, selv Ruslands hvide, mægtige Czar tæller sig med blandt Børnene og hans Czarewna, den vennehulde Dagmar. Og som et sælsomt selvoplevet Eventyr vil den prente sig ind i Mindet hos de smaa, denne smukke Hovedstad, hvor Guds varme Sol om Dagen spredte sit Guld over Flag og Grønt og Blomster og pyntede Mennesker, lagde sig brændende over Asfalten og lod sine Straaler lege med Guldæblerne i Springvandet paa Gammeltorv, medens om Aftenen den elektriske Sol lyste op som var det den klare Dag, da Guldbrudeparret med dets Gæster kørte fra Teatret og Byen rundt for at tage i Øjesyn al den straalende Illumination, der atter for Barnets Fantasi stod som et Trylleri fra Historierne i Tusind og én Nat.

Men for os andre stiller det sig maaske

lidt anderledes, vi er skeptiske og kritiserer. Hvorfor kunde ikke Æresporten blive anderledes smagfuld, naar den dog skulde koste 15,000 Kr. Med Undtagelse af Vaabnene og de øvre Dekorationer, paa hvilke der var kostet lidt Guld og Farver, stod den i et hæslikt Mørkerødt med en Kuppel, der var alt for lille til den nedre Bygning, hvor blaa Shirtingsgardiner stak grelt af mod det røde og mod den grønne Udsmykning. I den bagende Solhede stod Folk pakket tæt paa Højbroplads og tilstødende Gader, Time efter Time blot for at faa se et eneste Glimt af Cortégen til eller fra Kirken. Selv Husenes Tage var fuldt pakket med Tilskuere, ikke alene de flade, men mangan Tagrygning var som levende med de menneskelige Prydelser, de havde faaet — for tilfallet. Publikum var overalt i Galla, og Vejret var straalende, med klar Luft, Vindstille og varmt, bagende Solskin.

Gaderne var vimlende fulde den ganske Dag, dog søgte en Del til Langelinie, til Tivoli og til Frederiksberg for at nyde nogle Timers skyggefuld Hvile under de grønne Træer. Da det saa blev henad Aften fyldtes Teatrene. De skulde have set, hvilket Publikum, der for Eksempel skyndte sig til Folketeatret. Det er Stiftelserne, der har udspyet alle sine Gamle og Svage og Fattige, der gik de rokkende to gamle Morliller og glædede sig over at have faaet Billet til den fornemste Plads, hvor de aldrig før i deres liv fødte Dage havde siddet. Og de skyndte sig af Sted i Grupper, der havde slaaet Følge, sjældent enkeltvis, ofte to og to, af det Publikum vilde ingen komme for silde.

Ude i Ordrup beværtede den celebre Restauratør fra „Over Stalden“ 200 fattige Børn med et Festmaal. I tre Dage stod der opdækket. Det var hans Gave til Guld-

brudeparret, den Dekoration, med hvilken han prydede sit Hus.

I Søndags defilerede saa det store Fanetog, der af Bladene ansaas for at have ca. 50,000 Deltagere, forbi Guldbrudeparret paa Amalienborg. Det var smukt og imponerende, men havde i vore Øjne dog én Fejl — ingen Kvinder saas i dets Rækker.

Hvorfor har Komitéen ikke henvendt sig til disse? Vi tror, at ogsaa en Hilsen fra Landets Kvinder vilde have været velkommen hos Landets Fader og Moder.

Den kvindelige Tegneskole.

Blandt de Fremskridt, som er kendetegnet paa Kvindernes Arbejdsfelt, er Tegne- og Malekunsten. Der fremligger allerede nu store Resultater.

„Tegne- og Industriskolen for Kvinder“ har ingen ringe Del heri. Dens Virksomhed har allerede været i 16 Aar, og talrige Kvinder har der faaet ikke alene den første elementære Undervisning, men ogsaa en videre Uddannelse, idet Skolen har Dimissionsret til Kunstakademiet. Det vil sige, at Elever fra Tegne- og Kunstindustriskolen for Kvinder optages uden Prøve, naar Skolens Bestyrelse har erklæret dem modne dertil.

Skolen faar heller ikke noget ganske lille Tilskud af offentlige Midler, nemlig af Staten 10,000 Kr., af Kommunen 1,000 Kr., af de Spannjerske Legater 450 Kr. og af det Rejersenske Fond 300 Kr. aarlig.

Fru Charlotte Klein, som er Skolens Forstanderinde og egenlig Sjælen i hele Virksomheden, har nu ved Kongens og Dronningens Guldbryllup grebet Lejligheden til at vise, at Skolen er i Stand til at præstere virkelige Kunstværker. Eleverne har ved denne Lejlighed forarbejdet Guldbryllups-gaver, som de nok kan være bekendt at fremvise.

Fru Klein gør det stadigt indlysende for sine Elever, at det er ikke nok, at deres Arbejder er lige saa gode som Mænds, de